

[Ministeren for offentlige arbejder.]

nogle meget venlige bemærkninger pludselig 4 hurtige spørgsmål, som jeg håber, jeg fik med alle sammen. Ellers er der jo mulighed for at komme igen.

Med hensyn til Torsminde vil jeg sige, at det er vores håb og vores opfattelse, at vi først og fremmest kan klare det ved indsats af de skibe, som virker ved Torsminde, ved tilkaldelse af skibe, som jeg nævnte, og endelig ved udskylningen fra fjorden bagved Torsminde. Der er ingen grund til at skjule, at vi i en række tilfælde, som mange talere har været inde på, har fået problemer, når vi har bygget disse moler ud i vandet. Somme tider kan man måske ligefrem have fornemmelsen af, at det blot har flyttet problemerne at bygge disse moler ud i vandet, og det er for mig ikke uden videre klart, at man blot ved at forlænge disse moler løser problemerne. Det kan lige så godt være, man gør problemerne tilsvarende større andre steder i landet.

Derpå gik nogle af spørgsmålene, så vidt jeg nåede at fatte det, på problemstillingen omkring Holmsland Klit og Hvide Sande. Der må mit svar være, at der er igangsat udarbejdelse af en teknikerrapport — for det, vi taler om her, er teknikersynspunkter — vedrørende stykket fra Nymindegab og op til Hvide Sande. Denne rapport vil foreligge i begyndelsen af 1974, som jeg understregede det i mit første indlæg. Også denne rapport er det min agt efter aftale med formanden for trafikudvalget at fremlægge i trafikudvalget med henblik på, hvilke helt konkrete foranstaltninger der skal afledes af denne rapport. Det vil altså fremkomme til den tid, således som jeg har tilkendegivet det. Det er ikke fra min side et forsøg på at skubbe problemerne ud og lade det være en løsning i sig selv, at man skubber problemerne ud, men det afgørende må være, at man har et solidt teknisk grundlag, fordi det er millioninvesteringer, vi skal i gang med, det understregede jeg også i min første redegørelse.

Hr. Jens Foged gentog problemet, som kunne foreligge, hvis den enkelte lodsejer ikke havde nogen økonomisk interesse i at værne sin del af kysten, og spurgte direkte, om det ikke i sig selv kunne medføre et statsligt initiativ. Nu blev det ligesom drejet af hr. Jens Foged, som om jeg i mange af disse

sager på vestkysten havde sagt, at der skulle overhovedet ikke foreligge noget statsligt medansvar eller nogen statslig betaling. Det har jeg ikke på noget tidspunkt givet udtryk for. Jeg har sagt: vi har et hovedprincip, som har fået tilslutning fra mange af ordførerne her i salen — særlig, synes jeg, klart og venligt udtrykt af hr. Adam Møller — men vi har i en række konkrete tilfælde, særlig på vestkysten, fraveget dette hovedprincip. En af begrundelserne for at fravige det hovedprincip kan netop være den situation, som hr. Jens Foged omtalte, at den enkelte lodsejer ikke har interessen eller ikke gør noget og det derefter går ud over andre, mere brede samfundsmæssige interesser. Der er naturligvis en klar argumentation for, at staten har et medansvar i disse tilfælde.

Det afgørende for mig er, at det er offentlige initiativer, det drejer sig om. Det er det offentlige, der skal tage en række af disse initiativer, få det tekniske undersøgt og på grundlag af disse tekniske undersøgelser få det udført, således som vi har gjort det hele tiden — det er jo ikke noget pludseligt opstået problem, vi står og diskuterer her — og så forsøge at finde frem til en fordelingsnøgle mellem lodsejerne, mellem amterne og kommunerne og så staten. Det er der én der skal tage initiativet til, for det er en kompliceret forretning, både teknisk set og økonomisk, fordelingsmæssigt, og jeg erkender ganske klart, at det ansvar skal staten ved sit vandbygningsvæsen i meget vidt omfang tage.

Jeg kan forsikre hr. Adam Møller om, at vi ikke alene har lyttet nøje til ordførertalerne, men jo også får dem helt ordret gengivet, og at de i meget vidt omfang vil indgå i den videre administration af kystsikringsproblematikken og besejlingsforholdene særlig på vestkysten. Jeg vil da også gerne sige, at jeg synes, at særlig hr. Adam Møller gav udtryk for synspunkter, som i høj grad dækker de synspunkter, jeg har, og de synspunkter, vi dagligt administrerer efter.

Når jeg ikke opponerede, selv om hr. Adam Møller ligefrem havde forventet det, mod konklusion 2 omkring ansvaret for, at akutte situationer ikke opstår, så var det, fordi jeg var ganske enig i, at vi har det ansvar, og jeg har ikke på noget tidspunkt forsøgt at løbe fra det ansvar, hverken da fru Lone Nielsen rejste spørgsmålet for en